

## OBSAH

Úvodník	1
Letní zprávy z KR KR Blansko	2
KR Brno I	3
KR Lesná	4
KR Štítary	4
KR Židenice	5
KR Kunštát—20. let	7
Letní pobyt rodin RC Srdíčko	7
Evropský týden mládeže	8
RSS 2013	9
Odhalení památníku A.Kolpinga na Vyhlídce	9
Konec léta TK Sejřek	10
Návštěva ze Schro- benhausenu v Bíteši	10
Bítešská akademie	11
Nadcházející akce	12

## Vážení členové a příznivci Kolpingova díla ČR,



podzim a s ním i sychravé počasí nezadržitelně klepou na dveře, a proto přijměte naše jistě příjemné pozvání do prázdninových sluncem zalitých dní. Léto bylo opět, jak je v Kolpingu dobrým zvykem, ve znamení prázdninových táborů. Těch jednotlivé Kolpingovy rodiny uspořádali celkem 36 pro téměř 1100 dětí! Skvělé číslo dokreslující rozsáhlou a pestrou činnost dobrovolníků v Kolpingových rodinách. Pevně věřím, že všechny hezké zážitky, dobrý příklad vedoucích, kamarádství ..... to vše zanechá v dětech vzpomínky na celý život a jednou se také zúročí ku prospěchu života ve farnostech, v Kolpingově rodině i celé naší společnosti. Vydržte!

Samostatnou kapitolou mezi letními tábory bylo červencové Mezinárodní setkání mládeže na Vyhlídce, jehož organizace se Kolpingovo dílo ČR letos opět po několika letech ujalo. V článku se dozvíte, jak se mladým z 9 zemí Evropy u nás líbilo.

Ještě jednou děkuji všem organizátorům aktivit pro děti a mládež v Kolpingových rodinách, také všem těm, kteří jsou schopni přenést vzpomínky na papír (spíše do mailu J) a podělit se o ně se s našimi čtenáři!

Krásné podzimní dny a brzy na viděnou!

Michael Kubík,

Centrální svaz Kolpingova díla ČR

# Letní zprávy z Kolpingových rodin

## KR Blansko — Smaragdová řeka Soča



Vodácko-turistický týden outdoorového klubu KR Blansko se uskutečnil ve dnech 19. 8. – 25. 8. 2013. Odstartovali jsme z farního dvorku v Blansku po požehnání od Otce Jiřího směr Brno. Tam jsme si půjčili věci na splutí řeky Soči na Slovinsku. Na cestě do Slovinska nám sluníčko přálo a měli krásný výhled na okolí. Během cesty jsme si udělali také pauzu u rakouské údolní nádrže Modriach.

Pro tento den bylo cílovou stanicí krásné, ale studené jezero Lago di Predil (Rabeljsko jezero) v Itálii, kde jsme nocovali. Vše šlo výborně, jenomže začalo pršet. V plánu bylo spát pod širým nebem, takže nám nezbylo nic jiného, než spát v autě. To byla noc! Všichni se už těšili na ráno. Ráno ale stále pršelo.

Když jsme dojeli do městečka Bovec ve Slovinsku, šli jsme se ohřát do informační budovy, a naši vedoucí, manželé Matěnovi, šli zajistit přijatelné ubytování. V plánu bylo stano-

vání, ale kvůli dešti jsme se nakonec ubytovali v domku jedné hodné věřící paní.

Ještě toho dne jsme se vydali na nejjednodušší úsek řeky Soči. Pršelo a nebylo teplo, ale i přes to jsme lodě nafoukli a s radostí a přibývajícím sluníčkem splouvali řeku. Odpoledne jsme si ze břehu prohlédli několik náročnějších míst. Další den od časného rána hřálo slunce a my jsme opět vyrazili na řeku. V místě zvaném Velikí korita (velká soutěska) jsme pádlovali soutěskou proti proudu, kam to šlo nejdál. Když jsme se vrátili, pořádně jsme si zaskákali do vody z vápencových skal. Propluli jsme i obtížnými místy „Bunkerji“ a soutěskou „Kršovec“. Tam nás naši vedoucí a zkušené kluci jistili z vody i ze břehu. O něco dále jsme z lávky pro pěší skákali do průzračné řeky. Ten den jsme ještě přespali u hodné paní Rupnikové.

Ve čtvrtek jsme přešli do jednoho z kempů na březích řeky. V kempu jsme nechali věci a přešli do hor. Silnice stoupala 26 serpentinami z Bovce (460 m n.m.) až na sedlo Vršič s nadmořskou výškou 1611 metrů. Přestože jsme byli všichni cestou dosti vyčerpaní, museli jsme se vzchopit a vydat se na cestu, na horu jménem Prisank.

Výstup jsme si užili díky krásným výhledům a také díky setkání s kozorožci (jsou o dost větší než kamzíci), kteří nás v dále vyhlíželi. To byl rachot, když jeden shodil kámen, který rozpoutal menší kamennou lavinu! Jedním z dalších zážitků bylo obrovské okno ve skále (Prednje okno, 2311 m n. m.), ve kterém byla báječná ozvěna, se kte-

rou jsme si pěkně zazpívali. Unavení jsme se vrátili do kempu a postavili stany.

V pátek jsme splouvali úsek od mostu s vodočtem (obec Žaga, vodopád Boka) až do obce Trnovo. Vodu jsme si jako vždy užili, navzdory náročnosti úseku a několika překlopeným lodím. Po zdolání tohoto úseku bylo v plánu jet na řeku Koritnicu, ale nízký stav vody a všeobecná únava rozhodla vrátit se do kempu. K večeru se šli někteří do ledové Soči koupat, dokonce se snažili chytat do rukou pstruhy. Jednoho čtyřicetiletého pstruha se podařilo ulovit. Večer jsme všichni nasbírali dříví a udělali táborák.

Předposlední den jsme nemohli vynechat sjezd Soči. Snést nafouknuté lodě k řece na místě zvaném Otona nebyla žádná sranda. Byl to ale nakonec jeden z nejlepších úseků. Nakonec jsme si opět zaskákali ze skály vysoké asi sedm metrů. Na konci našeho závěrečného úseku, jsme se navzájem překlápěli, jezdili styl a la gondoly v Benátkách a také si napustili baraku plnou vody. Po sbalení lodí jsme se šli ještě podívat na vodopád Kozjak, na křížovou cestu nad městečkem Kobarid a na památník padlých vojákům. Naším posledním dnem byla neděle, kdy jsme vše dobalili a vydali se na dlouhou cestu zpět do ČR. Všichni máme nespočítatelně mnoho zážitků. Moc jsme si to užili a to díky našim vedoucím panu a paní Matěnovým, všem klukům, kteří se starali o vozík a lodě, těm, kteří na nás doma s láskou mysleli a jistě i díky vůli Boží.



## KR Brno I. — Cesta na jih

Na mapě Evropy se ztrácí, v srdci zůstává navždy. Země nádherných hor, zadumaných lesů, divokých řek, jejichž modré stužky se vinou pod stometrovými srázy, země vonící svobodou rozevlátých hřív koní na rozkvetlých pastvinách, čechraná větrem v zimě mrazivým a přesyceným sněhem, v létě se horce propadajícím od hřbetů hor až k hladině průzračného modrosyitého moře. Země, v níž potkáš lidi, kterým jsi Hostem, s nimiž je potěšením se rozdělit. Země, v níž univerzální svět ještě nerozemlel hrdost, svobodu a víru na korektní, emočně nezávadnou kaši.

Jistě, i zde jsou zkažení kuplíři, mafiáni a peníze vzývající cynikové pochybného byznysu. I zde je dávno doma komerce, reklama a mediální triky. Jistě, potkáš vyprázdňené útroby světa, jižní nepořádek, jizvy ve stráních hor, stavby, které neměly vzniknout, lidi, kteří nepohládí. Ale to vše je jen kontrapunktem umocňujícím dosud živou velebnost a mír dávnověkých pravd vzešlých v záři pastevceckých ohňů, v tichu roztroušených samot, v řeči mozolnatých dlaní lidí dávných krajů. Pravd, které jsou zde vzácně blízko srdci.

Za tímto vábením jsme se vydali daleko na jih, na dlouhou, únavnou, ale mnohoslibnou cestu. Potkali jsme rozmarnou Budapešť – koketně svůdnou kolekci pralinek rozložených na pahorcích a dunajských nábřežích, prospali se na nádraží v Subotici a procitli až v ulicích Nového Sadu pod srbským Špilberkem – Petrovaradinem, abychom horké poledne, už v ulicích slavného Bělehradu nad soutokem Sávy a Dunaje, svažili v hravé vodě fontány. Pod přísným dohledem pevnosti Kalemegdan se vzpínají jeho impozantní mosty a k duši promlouvají chrámy velké i starobylé. Po půlnoci jsme

ještě stihli vzbudit menší rozruch v Priboji domnělým nelegálním překročením bosenských hranic; pitoreskní kostelík byl svědkem naší nevinnosti. Po ránu jsme už jen ve stoje usínali na pravoslavné mši v Mojkovaci, která rámovala prosbu o zdar naší výpravy.

Výstup na planinu Sinjajevina je dlouhý a táhlý. Vegetace se mění a o 700 metrů výše než u nás potkáváme domovské lesy Chřibů. A pak, nahoře, u prvních samot krasové planiny, se otevře jiný svět. Svět plný barev a vůní květin, závrtů, škrápů a jezírek, překvapivých horizontů, popásajícího se dobytka. Otec s malým chlapcem si vyjedou na koni, jen tak, bez sedla, zkontrolovat stádo. Po tři dny jdeme touto požeňanou krajinou, aniž bychom potkali kohokoli než pár domorodců. V katuních nakoupíme nebo dostaneme výtečný sýr a mléko, i troška rakije nebo borůvkového likéru se najde. Večery jsou chladné a noci hvězdnaté, dny horké. Z Jablanova Vrhů vidíme celou rozlehlou planinu, Durmitor, Bjelasicu i albánské hory. Nemohoucí se mezitím dole koupou a skotačí ve sněhu. Den je sytý krásou a klidem. Sestup z planiny je nádherný, barevný a vonící. A dole, modré vody mocné Tary. Zde spíme.

Na vlak vystupujeme k osiřelé zastávce Oblutak; Titovým metrem, více tunely než krajinou, nad impozantním kaňonem Morači přijedeme do rozpálené Podgorice, dřívějšího Titogradu. Odsud odjíždíme nocovat pod ochranu svatého Vasilije Ostrožského u zdí kláštera jím založeného. Den je horký, výstup strmý, cesta nepoužívaná, schodiště nekonečné, hadi čtyři. Klášter pod mohutným skalním převísem je úchvatný a působivý. Noc je teplá a větrná, unavené bosé nohy rády spočinou na ještě vlhých kamenných dlažbách posvátného místa. Ráno odchá-



zíme bohatší o mimořádný zážitek; právě včas, abychom jej v sobě uchránili. Začíná příliv komerce. Cesta dolů je prudká, kamenitá. Sestup s plnou polní obtížnou. Bonusem je želva a pestrá květena.



Vlak jsme stihli přesně a přes Podgoricu odjíždíme k moři. Bar je starobylé přístavní město, jeho prapůvodní opuštěná část, Starý Bar, se zbytkem pozoruhodného akvaduktu a rozvalinami opevnění i budov je chráněná. Vedro je převeliké, osvěžení a tekutiny nezbytné, pizza a burek objevené v nejlepším obchodě (pekárně) naší cesty, lahodné a levné; dokonalé. Ubytovat se jdeme k moři. Přes kopec, jak jinak ve 30 °C. Večerní koupel ve slané vodě je nám odměnou. Z bývalé vojenské pozorovatelný spolu s kozami sledujeme západ slunce; naпослед čteme z Karpatských her a děkujeme Bohu

*Autorem textu*

*je*

*Viktor Pluhař*

*KR Brno I.*

i druhým za vše, co nám cesta přinesla. Ráno, po menším nočním intermezzu s nebohým vlhkým plazem, stihneme ještě poslední koupel v moři, spojenou s lovem krabů a výlovem torz amfor. Ten pocit, kdy poslední z nich, nejdéle se těšící slunci i tajným přáním, klesá zpět do modrozelených vod, je symbolickou korunou putování a vyjádře-

ným sbohem i díkem kraji, jeho obyvatelům a historii. Cesta zpět je dlouhá, zvláště pak Alföld nekončící. Ještěže tam seděl ten drop. Před půlnocí jsme konečně doma, ještě se vybalit, vykoupat, (oholit), ... , a spát. Je půl druhé, pondělí nad ránem, desátý den cesty. Nesla se ve znamení copánků a Lukeho songů. Tak zase příště. Popojdeme.



## KR Lesná—Letní dětský tábor

Kolpingova rodina Lesná svůj letošní letní tábor pořádala v budově fary, resp. DCŽM v Osové Bitýšce od 20. do 27. července. I v letošním roce pokračoval trend stoupajícího zájmu o náš letní tábor a proti loňským 24

tábourníkům jsme se letos dostali na 29 zážitkuchtivých dětí.

Letošní táborová hra se nesla v o něco více duchovnějším stylu než v předchozích letech. Děti po dobu tábora usilovaly o zisk 7 darů Ducha Svatého, samozřejmě někdy trošku v mírně pozměněné podobě. Např. umění jsme si přizpůsobili spíše na klasické umění, kulturu apod. Posilu duševní stránky dětí zajišťoval také náš jáhen Jiří Maxa, který pravidelně každý den za námi dojížděl a sloužil bohoslužbu slova se sv. přijímáním a následnou soutěží z oblasti náboženství.

Nechyběly ani tradiční rukodělné aktivity, kterým

bylo vždy věnováno dopoledne každého dne. Děti si mohly vyzdobit trička, vyrobit lampiony, netradiční papírové krabičky nebo domečky ze dřeva.

Letošní tábor byl do určité míry netypický svým počasím. Probíhal totiž zrovna v období tropických teplot a bez jediné kapky deště, což se příliš často nestává. Ale lepší sluníčko než zatažená obloha s kapkami.

Celkově podle ohlasů dětí a rodičů můžeme zhodnotit tábor jako vydařený a nezbytvá, než očekávat, co přinese příští rok, kdy se znovu vydáme na týden do Osové Bitýšky.



## KR Štítary—13 táborů

Letos jsme oproti loňskému roku pořádali pro překvapivý zájem dětí o 4 tábory více. Děti nejen ze znojemska a teplicka se setkali na 13ti turnusech táborů na různých krásných místech naší země.

„Pro velký počet turnusů bylo potřeba i hodně vedoucích a pomocníků.

Spolu s programovými vedoucími jsme měli velkou radost i z nových oddílových vedoucích, kteří se velmi pěkně věnovali dětem a uměli je zaujmout i povzbudit k dobrému“, říká hlavní organizátorka šesti turnusů, Mgr. Markéta Matlochová. Na naše tábory bereme i velmi malé děti,

které se ještě sami o sebe nedokáží postarat, a tak také prosíme o pomoc chůvy – šikovné starší slečny, které se o ty nejmenší pěkně starají.

Navázali jsme spolupráci s charitou Teplice, konkrétně s domem Agape, kde žijí přechodně ubytovaní různí lidé, kteří řeší

otázku svého bydlení. Na přání tamějšího pana ředitele jsme uspořádali tábor pro děti obyvatel tohoto zařízení. A co děti na našich táborech mohli zažít? Prožili týden dobrodružství, učení se novým věcem, zahráli si mnoho pěkných her, zažili výlety lodí, výlety na zámek, hrad a na další místa, krásný koncert dvou umělců hrajících na různé historické nástroje (děti si po koncertě mohli také nástroje vyzkoušet), našli nové kamarády a upevnili si vztah k Pánu Bohu nebo Ho měli možnost poznávat. Denně se účastnili mše svaté a společně se modlili. Jeden z táborů je vždy velmi specifický. Jde vlastně o takové misijní cvičení kluků, kteří uvažují o kněžství, říkají si: „Soluňáci“ a každým rokem vyjíždí na misijní týden do farnosti Jeníkov u Teplic, kde různě pomáhají. I na dalších táborech se děti učí pomáhat a myslím, že to dělají rády. Velmi oblíbenou činností na jednom z táborů bylo mytí nádobí a zvláště kluci se

tomuto úkolu rádi věnovali, dokonce i vaření některé přitahovalo. Děti se také učily poznávat Bibli, což se některým může hodit při soutěži Bible a my, která se každým rokem pořádá na různých školách naší země.

Některých dětí jsme se zeptali na 3 otázky:

- 1) Co tě na táboře zaujalo.
- 2) Našli jste zde nové kamarády?
- 3) Která hra je na táboře nejoblíbenější?

**Jana**

- 1) všechno
- 2) ano, Perla, Kačenka
- 3) Báby z Cyandru

**Jára**

- 1) je to nejlepší tábor
- 2) jo
- 3) fotbal

Z většiny táborů jsme také průběžně podávali zprávy na našem webu [www.fatym.com](http://www.fatym.com) v sekci Bylo, kde jsou také reakce dalších dětí. Z většiny táborů jsme také průběžně podávali zprávy .



## KR Židenice—Přes palubu! 2013

Jak už to bývá v kolpingové rodině Brno-Židenice zvykem každý rok, tak i letos se děti od 6. do 9. třídy základních škol vydaly na prvních čtrnáct dní prázdnin na stanový tábor. Letos se naším „útočštěm“ stala překrásná krajina Novohradska. Snad na každého během tábora dýchla atmosféra, v tomto místě silně spjatá s minulostí tohoto území- Sudety. Díky těmto ne příliš šťastným okamžikům minulosti, jsme zde našli takřka neporušenou přírodu s bohatými jehličnatými lesy, minimum kontaktů s místními obyvateli a několik pustých domů po odsunu

německých občanů. Tábořiště nedaleko jihočeské vesnice Líčov čítající 20 podsadových stanů a jednoho teepee pojal historicky největší počet účastníků a celkově dokázalo ubytovat 42 lidí!

Legendově se tábor odehrával v 18. století, v době velkých námořnických objevů potřebuje španělské námořnictvo posílit své stavy. Proto je vybraným (přihlášeným) odvážným děvčatům a chlapcům zaslán povolávací dopis a první červencový den se po dlouhé cestě (vlakem z Brna 5 a půl hodiny) dostávají do města Cartagena (Kaplice). Třicátka sta-

tečných účastníků je tu naloděna na paluby lodí Constanza, Girona, Melita a Intership a začíná nebezpečnou plavbu s vidinou jediného cíle, dosáhnout bájného ostrova Contyka. Mnohé z námořníků zaskočila prostota jejich kajut i neúprosná hierarchie námořních hodností, ale jejich touha po pokladu nesmírné ceny a dosažení věčné blaženosti je hnala kupředu. Útrapy cesty neulehčovala ani velká ztráta krve, se kterou se posádky musely dennodenně vypořádávat v důsledku neustávajících útoků krvelačných okřídlených dravců (komárů J-ti zde byli přemnoženi po červených povodních).



Námořníci si ještě ani pořádně nestihli zvyknout na dřinu a odřikání a už je čekala skutečná zkouška fyzické i psychické odolnosti, když jejich plavidla spustila kotvy u ostrova Naruby. Nebylo snadné přizpůsobit se podmínkám neprobádané krajiny, snídat za svitu měsíce a udržet bdělost, i když se oči klížily únavou a kajuty lákaly alespoň ke krátkému odpočinku. Ale čest a síla ducha nedovolily námořníkům polevit, i když tělo selhávalo.

Mnozí také neváhali využít každodenních příležitostí k vlastnímu sebezdokonalení a zkouškami hladu, mlčení či léčitelských dovedností překonávali své nízké lidské potřeby, stoupali na žebříčku námořních hodností, získávali větší pohodlí a také rozmnožovali své jmění. Jiní naopak dali přednost skromnějšímu způsobu života a prokázali, že ani velká finanční motivace je nezláká k tomu, aby se dobrovolně ochuzovali o svobodu projevu či pravidelnou stravu J.

Ke konci druhého týdne plavby už se většina úspěšně adaptovala na ztížené životní podmínky, dokonce se zdálo, že mnohým dělá absenec pravidelné hygieny radost :). To nejtěžší však ná-

mořníky teprve čekalo. Každá z posádek se zcela sama musela vypravit na trojdenní putování. Námořníci si sáhli opravdu až na dno svých sil, když jim byla pravidelně dodávána vydatná a chutná strava a každou nejasnost v instrukcích bez váhání konzultovali s vedoušem na telefonu J. Jedné z posádek se dokonce cestování zalíbilo natolik, že si při finišující honbě za pokladem našli ještě čas navštívit naše jižní sousedy a dopomoci k udržení **d o b r ý c h v z t a h ů** v mezinárodních vodách :)

I přes nejrůznější nástrahy nakonec všechny čtyři lodě šťastně zakotvily u břehů bájně Contyky. Kdo na vlastní oči neviděl, neuvěří, jaké bohatství a hojnost tento tajemný kout země ukrývá. A těm z vás, kteří stále pochybují, zda takové místo skutečně existuje, nezbyvá než přijmout výzvu „Vzhůru na palubu!“ (nebo spíše „Přes palubu!“ :) a vydat se po stopách židenických námořníků na vlastní pěst :)

Stanislav Lang



## Kolpingova rodina v Kunštátě slavila 20 let činnosti

Dvacáté výročí založení si připomněli členové a příznivci Kolpingovy rodiny v Kunštátě při děkovné bohoslužbě v neděli, 1. září 2013 v místním kostele. Pozvání přijal P. Pavel Dokládál z Fatimského apoštolátu v Kocliřově a společně s P. Petrem Košuličem mši svatou celebroid. Přítomni byli i starosta Kunštátu Zdeněk Wetter a centrální sekretář Kolpingova díla ČR pan Libor Havlík.

Odpolední program probíhal na farním dvoře. Předseda Kolpingovy rodiny Kunštát Alois Havelka zhodnotil činnost za celou dobu působení. Dále zúčastněné pozdravil Stanislav Juránek, předseda Kolpingova díla ČR a další hosté. Měli jsme radost z toho, že nás přijeli navštívit i kněží, kteří v uplynulých letech v kunštátské farnosti působili.

Kulturní program obohatili svým vystoupením soubor

Velen, taneční skupina Bami, místní mládež nacvičila pěknou scénku ze života blahoslaveného Adolpha Kolpinga a celým odpolednem nás provázela kapela z Kolpingovy rodiny Tří Studně.

Díky obětavým organizátorům, kteří se postarali o program i znamenité občerstvení, mohli všichni přítomní strávit pěkné odpoledne v rodinné pohodě, za což jim patří velké díky.

Marie Čechová



## Letní pobyt pro rodiče s dětmi, RZ Vyhlídka u Blanska, 1. – 5. 7.

Začátkem července letošního roku proběhl na Vyhlídce již čtvrtý LETNÍ POBYT PRO RODIČE S DĚTMI, pořádaný Rodinným centrem Srdíčko.

Na více než 50 malých i velkých účastníků čekal bohatý doprovodný program. Děti celým pobytem provázely postavy dvou lesních skřítků, kteří potřebovali pomoci s plněním nejrůznějších úkolů. Rodiče se mohli zúčastnit společného večerního programu, např. workshopu scrapbooking, a cardmaking, zahrát si známé i méně známé společenské hry či si jen tak v klidu popovídat. V rámci pobytu byl dostatek volného času k individuálním výletům jednotlivých rodin či návštěvě bazénu a wellness centra v blízkém hotelu Panorama.

Všem účastníkům děkujeme za skvělou partu a kolegům z Vyhlídky za výborné zázemí!

Jana Kamarádová  
RC Srdíčko



## Evropský týden mládeže na Vyhlídce skončil úspěšně

Kolpingovo dílo ČR hostilo ve svém rekreačním zařízení Vyhlídka v Moravském krasu setkání mládeže z devíti evropských zemí.



Mladí lidé z 9 zemí se sjeli do Rekreačního zařízení Vyhlídka u Blanska, aby společně prožili první prázdninový týden naplněný mezinárodním poznáváním,



poznáváním České republiky, diskuzemi, hrami, sportem. Mezinárodní organizace Kolpingovo dílo takovýto týden pro mládež organizuje každý rok v jiné zemi, kde působí. Letos si vzala organizaci na sebe Česká republika a přivítala 30 účastníků převážně ze střední a východní Evropy (Ukrajina, Moldavsko, Srbsko, Slovensko, Maďarsko, Polsko,

Litva, Švýcarsko, Česká republika). Organizátoři připravili program tak, aby vyvažoval jak poznávání hostící země, tak poznávání sebe navzájem.

Na začátku týdne nechyběl oblíbený národní večer, kdy si účastníci každé národnosti připravili malý exkurz do své země s ochutnávkou pochutin. V diskuzích a workshopech se mohli lépe seznámit s pojetím, hodnotami a problémy Kolpingova díla v každé ze zúčastněných zemí (téma diskusí bylo: „Kolpingovo dílo – historie s budoucností“), aby nakonec poznali, že všichni vycházejí ze stejného základu a směřují stejným směrem. Nechyběly samozřejmě výlety po krásách Čech a Moravy. Protože skupina byla ubytována blízko Moravského krasu, bylo samozřejmostí uspořádat výlet na Macochu a do Punkevních jeskyní. Skupina také se speleology zdomovala tříhodinovou dobrodružnou výpravu jeskyní Býčí skála, kde bylo zapotřebí se brodit a plazit podzemní řekou. Další jasnou volbou pro organizátory bylo uspořádat výlet do dvou největších měst ČR, do Prahy a Brna a alespoň v rychlosti ukázat památky a pamětihodnosti

center Čech a Moravy. V Brně skupina navštívila pivovar Starobrnů. A v Praze měli účastníci možnost se setkat s kardinálem Dominikem Dukou, arcibiskupem pražským a duchovním správcem Kolpingova díla v České republice, který je pozval do Arcibiskupského paláce. Účastníci absolvovali týden s úsměvem na tváři a spokojení odjžděli do svých domovů. Příští rok bude Evropský týden pořádat Maďarsko.

Kateřina Erdingerová, hlavní organizátorka





## Rozhodni se sám bylo letos na téma bezpečnost v dopravě

Na náměstí Republiky ve Žďáru nad Sázavou proběhl v pátek 26. srpna 2013 již šestý ročník prezentační a sportovní akce Rozhodni se sám.

Akci Rozhodni se sám pořádá Kolpingovo dílo ČR, Centrum primární prevence a drogových služeb Spektrum a oddíl házené TJ Sokol Nové Veselí. Patronem letošního ročníku s podtitulem Bezpečně v dopravě byl známý cyklista Ján Svorada. Po celý páteční den si mohly



děti a mládež na žďárském náměstí vybrat z pestrého programu, který pro ně připravili zaměstnanci Kolpingova díla České republiky a dalších organizací. Pro nejmenší děti byly připraveny kreativní dílny, skákací hrad či malování na obličej ve stánku Rodinného centra Srdíčko. Starší děti si mohly vyrobit originální placku s vlastním motivem, pouštět megabubliny, zkusit pokořit horolezeckou stěnu, zahrát si házenou zkušenými hráči, vyzkoušet chůzi po laně či jízdu zručnosti.

„Akci Rozhodni se sám nechceme účastníkům jen zpestřit jeden z posledních prázdninových dnů. Při vyrábění, hraní a soutěžení je můžeme seznámit s našimi programy, kterými se snažíme na základních a středních školách předcházet různým formám rizikového chování. Letos jsme se zaměřili na bezpečnost v dopravě. Malé děti u stánku Rodinného centra Srdíčko plnily jednoduché dopravní úkoly, školáci měli připraveny složitější testy u stánku BESIPu. Statečnější si na vlastní kůži vyzkoušeli simulaci nárazu automobilu a



uvědomili si význam bezpečnostních pásů při následném přetočení vozidla,“ uvedla vedoucí centra primární prevence Petra Nováčková.

Zajímavý zážitek byl pro každého připraven i u stanoviště Autoškoly Vysočina. Pomocí speciálních brýlí si mohli zájemci vyzkoušet reakce člověka, který řídí pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky.



## Na Vyhlídce byl slavnostně odhalen památník A. Kolpinga

V neděli 30.června se na Vyhlídce konala slavnostní mše svatá, po níž následovalo odhalení a žehnání památníku, který byl postaven na počest blahoslaveného Adolpha Kolpinga.

Letos si připomínáme 200 let od narození blahoslaveného Adolpha Kolpinga. Tento německý kněz a zakladatel Kolpingova díla stál u zrodu hnutí, ke kterému se dnes hlásí přes půl milionu lidí v 60 zemích světa. Také v České republice našly jeho myšlenky nástupce a odhodlané podporovatele.

Nedělní mši svatou pod širým nebem sloužil blanenský farář P.Jiří Kaňa a koncebroval P.Pavel Dokládal. O hudební doprovod se postaral blanenský farní sbor Martini band. Po slavnostním obřadu byli všichni přítomní pozváni na venkovní pohoštění a k poslechu cimbálové muziky Majerán.

Památník vznikl na základě návrhu žďárského umělce Radovana Živného a byl realizován v kovářské dílně Terapeutické komunity v Sejřku.





## Konec léta v Terapeutické komunitě Sejřek

Končící léto v Terapeutické komunitě Sejřek, zabývající se léčbou drogově závislých a duševně nemocných lidí, je ve znamení akcí pro veřejnost. V úterý 10. září zde proběhl den otevřených dveří. Pozváni byli lidé z různých spolupracujících organizací v regionu i mimo něj, ale i široká veřejnost. Raritou byla návštěva až z plzeňského detoxikačního oddělení, se kterou pracovníci komunity strávili hodinu v družné debatě s výměnou zkušeností.

Další akcí byla tradiční absolventská komunita, na kterou každoročně přijíždí okolo 30 lidí, kteří dlouhodobě abstinují po absolvované léčbě v Terapeutické komunitě v Sejřku.

“Určitě přijedu i příští rok, pro ocenění po 3 letech. Jezdím sem strašně rád, protože jsem tu objevil svůj nový život”, říká otec šestileté holčičky z ostravska.

Krom nich přijíždějí na návštěvu i jejich partneři a děti (těch bylo tentokrát opravdu

požehnaně), bývalí zaměstnanci či podporovatelé komunity. Mezi nimi i Václav Dobrovolný, ředitel Kolpingova díla České republiky, které je zřizovatelem TK Sejřek. Společnými silami funguje komunita již třináct let nejen pro závislé klienty, ale i pro jejich rodiny a blízké. Užitek z toho mají i běžní občané, kteří z vyléčení závislých lidí profitují tím, že tito nadále nepáchají trestnou činnost, pracují a platí daně.

Bc. Jan Sobotka, vedoucí TKS

## Bíteš přivítá vzácnou návštěvu



Již 11 let trvá spolupráce a partnerství Kolpingových rodin z Velké Bíteše a bavorského Schrobenhausenu. Pravidelně se navštěvujeme, informujeme o dění a také inspirujeme k stále novým a novým aktivitám.

Naši přátelé ze Schrobenhausenu již díky nám navštívili Brno, Žďár a Zelenou

horu, Moravský kras a další nádherná místa. My jsme na oplátku kromě Schrobenhausenu viděli Neuburg na Dunaji, Řezno či Mnichov. My jsme ukázali našim přátelům, jak vypadají біtešské hody, oni nám zase svoje slavnosti chřestu.

V letošním roce přivítáme návštěvu ze Schrobenhausenu na konci září. Budeme tak na ně mít dostatek času. Ukážeme jim již druhý ročník Svatováclavské zábavy, což je akce, která se loni setkala s velmi dobrým ohlasem. Chceme opět připravit co nejkvalitnější program a budeme rádi, když se do něj zapojí naši členové, příznivci a přátelé.

Lidé zapojení do družby se postupně obměňují. Takže pokud chcete oživit svoje znalosti němčiny či angličtiny a poznat nové přátele, určitě se také můžete zapojit. Pro bližší informace kontaktujte Miriam Ševčíkovou (608 071 087) nebo Ladislava Koubka (777 668 473).

Pátek 27.9.

- 18.00 Příjezd, večeře
- 20.00 Společný večer s hudbou hraje kapela Bridge, promítání fotek z činnosti obou KR

Sobota 28.9.

- 8.00 Bohoslužba k poctě sv. Václava
- 9.00 výlet - Lednice-Valtice (navštívíme mj. Den valtických burčáků)
- 18.00 Návrat a večeře v rodinách
- 20.00 Svatováclavská zábava s kapelou F-Box v Kulturním domě

Neděle 29.9.

- 9.30 Mše sv. v біtešském kostele
- 10.45 Ukázka hasičské techniky a program na біtešské hasičce
- 12.30 Oběd a po obědě rozloučení

*Jménem*

*KR Velká Bíteš*

*vás zve*

*Ladislav  
Koubek*

## Bítešská akademie je šance pro přemýšlivé

Bítešská akademie je snaha několika lidí předvést Bítešanům zajímavá témata, případně debaty se známými osobnostmi. Působíme v rámci bitešské Kolpingovy rodiny, která nám poskytuje organizační zázemí. Zároveň si chceme udržet nezávislost a organizační pružnost. Pracujeme tedy bez jakékoli administrativní zátěže, a všechny podněty ze strany veřejnosti jsou vítané.

Z akcí, které jsme uskutečnili, se s největším ohlasem setkali tyto:

Mgr. J. Prokop PhD. – ředitel hospice v Rajhradě nás seznámil se strukturou a smyslem hospicové péče u nás.

Mgr. M. Vácha PhD. – publicista, kněz, učitel lékařské etiky měl přednášku o přírod-

ních vědách, evoluci a víře.

Biskup ThDr. V. Malý - Světící biskup pražský. Přednáška o politice a křesťanství.

Na podzim letošního roku plánujeme povídání s Milanem Macholánem o skvělých úspěších První brněnské strojírny, která v loňském roce získala prestižní ocenění Firma roku. Uskuteční se v tradičním nedělním čase 29. září v 18.00 na ZUŠ. Dále pak připravujeme návštěvu Ing. Petra Bližkovského – ekonomu a vedoucího bruselského Generálního ředitelství EU pro ekonomické a sociální otázky Evropské Unie. Téma bude velice aktuální – ekonomie a křesťanství.

Hosty tedy máme jak z blízka, tak z dále. Brusel je zatím asi nejvzdálenější. Bítešská akade-

mie je platformou ke společnému scházení a uvažování nad některými tématy, která přináší dnešní doba. Je zcela neformální, je zdarma a je otevřena jakýmkoli podnětům ze strany veřejnosti. Pokud by kdokoli z vás věděl o někom zajímavém, který by byl ochotný za námi do Bíteše přijet, obraťte se prosím buď na mě, nebo na Ladislava Koubka.

Tomáš Lajkep





# Bítešská akademie

Ne 29. září v 18.00  
Velká Bíteš - ZUŠ

# Milan Macholán

PBS: Jak jsme se stali Firmou roku

Dne 13. srpna 2013 nastal pro První brněnskou strojírnu Velká Bíteš a český letecký průmysl historický okamžik. Uskutečnil se první let technicky velmi náročného turbortulového motoru TP100. Milan Macholán – generální ředitel PBS - představí Bítešákům, co stálo za tímto úspěchem, ale i za tím, že PBS se stala Firmou roku 2012 a on sám byl oceněn titulem Manažer odvětví.





Všechny zve Kolpingova rodina Velká Bíteš.  
Uvádí MUDr. Tomáš Lajkep.



# Nadcházející akce

## **Bítešská akademie**

(29.9..2013, Velká Bíteš, ZUŠ)

## **Den otevřených dveří ve Spektru—kontaktním centru**

(10.10.2013, Žďár nad Sázavou, Kolpingův dům)

## **Burza dětského a těhotenského oblečení v RC Srdíčko**

(14.-19.10.2013, Žďár nad Sázavou, budova polikliniky)

## **Národní pouť do Svaté země**

(7.-11.11.2013, Izrael)

Více informací na <http://www.narodnipoutdosvatezeme.cz/>

## **Mezinárodní turnaj Kolpingova díla v sálové kopané**

(16.-17.11.2013, Blansko, Brno)

## **Setkání Kolpingových rodin**

(6.-7.12.2013, Blansko, Vyhlídka)

Svoje příspěvky, dotazy nebo náměty zasílejte na adresu [kolping@kolping.cz](mailto:kolping@kolping.cz)  
nebo poštou na adresu:

Kolpingovo dílo České republiky, nám. Republiky 22, Žďár nad Sázavou 591 01

Více informací o našich akcích najdete také na [www.kolping.cz](http://www.kolping.cz)

Aktuální dění můžete také sledovat na našem profilu

facebook

